

ALAGAPPA UNIVERSITY

(A State University Established by the Government of Tamil Nadu in 1985,
Accredited with 'A++' Grade by NAAC (CGPA : 3.59) in the Fourth Cycle under Dual Mode Category
MHRD-NIRF 2024 Rank - 47, THE-WUR 2024: 601-800, THE-ASIA 2024: 251-300, QS ASIA 2024: 271-280)

KARAIKUDI – 630 003, Tamil Nadu, India

FACULTY OF ARTS DEPARTMENT OF TAMIL

தமிழ்த்துறை
முதுகலை [எம்.ஏ] - தமிழ்

பக்தி இலக்கியம்

தாள் குறியீடு 25MTA2C1

தொகுப்பு
முனைவர் சொ. அருணன்

அலகு - 2

ஒன்பதாம் திருமுறை திருவிசைப்பா - கருவூர்த் தேவர் - கங்கைகொண்ட சோழேச்சரம்

- 'அன்னமாய் விசம்பு' என்று தொடங்கும் பதிகம்

சேந்தனார் 'பொய்யாத வேதியர்' என்று தொடங்கும் பதிகம்

திருமந்திரம், திருமூலர், முதல் தந்திரம், 'கல்லாதவரும்' (15 பாடல்கள்)

காரைக்காலம்மையார், திருவிரட்டை மணிமாலை, 'கிளர்ந்து தந்து' என்று தொடங்கும் முதல்

10 பாடல்கள்

பன்னிரு திருமுறையில் தொகுப்புகள்

பன்னிரு	திருமுறைகளில்	பலரால்	பாடப்பெற்ற	பாடல்களைக்		
கொண்டு	தொகுக்கப்	பெற்ற	திருமுறைகள்	இரண்டாகும்.	அவை 9,	
11ஆம்	திருமுறைகள்	ஆகும்.	ஒன்பதாம்	திருமுறை	திருமாளிகைத்	
தேவர்	முதல்	சேதிராயர்	ஈறாக	ஒன்பதுபேர்	பாடிய	பாடல்களைக்
கொண்டது.	அதுபோல	11ஆம்	திருமுறை	திருவாலவாயுடையார்		
முதலாக	நம்பியாண்டார்	நம்பி	ஈறாகப்	பன்னிருவர்	பாடிய	
பாடல்களைக்	கொண்டு	தொகுக்கப்	பெற்றதாகும்.			

பன்னிரு திருமுறையில் தொகுப்புகள்

ஒன்பதாம் திருமுறையில் உள்ள பாடல்களில் திருமாளிகைத் தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த்தேவர், பூந்துருத்தி நம்பிகாடநம்பி, கண்டராதித்தர், வேணாட்டு அடிகள், திருவாலி அமுதனார், புருடோத்தம நம்பி, சேதிராயர் ஆகிய ஒன்பதுபேர் பாடிய பாடல்கள் திருவிசைப்பா என்று வழங்கப்படுகின்றன. திருப்பல்லாண்டு என்பது சேந்தனார் பாடிய மற்றொரு நூல். இது 9ஆம் திருமுறையின் இறுதிப் பகுதியாகும். எனவே 9ஆம் திருமுறையில் ஒன்பதுபேர் பாடிய பாடல்கள் தொகுக்கப் பெற்று முற்பகுதி திருவிசைப்பா எனவும், பிற்பகுதி திருப்பல்லாண்டு எனவும் குறிக்கப்பெறுகின்றன எனலாம்.

பன்னிரு திருமுறையில் தொகுப்புகள்

பதினோராம் திருமுறையில் முதற்பாடல் திருவாலவாயுடையார் பாடிய பாடலாகும். திருவாலவாயுடையார் என்பார் சிவபெருமான் ஆவார். அவர்பாடிய முதற்பாட்டு திருமுகப் பாசுரம் என்று அழைக்கப் பெறுகிறது. அதன்பின் காரைக்கால் அம்மையார், ஐயடிகள் காடவர்கோன், சேரமான் பெருமாள், நக்கீரர், கல்லாடர், கபிலர், பரணர், இளம்பெருமான் அடிகள், அதிரா அடிகள், பட்டினத்துப் பிள்ளையார், நம்பியாண்டார் நம்பி என்ற 11 பேர் பாடிய பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. எனவே 11ஆம் திருமுறை, இறைவனும் இறை அடியார்களும் பாடிய பாடல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டது.

ஒன்பதாம் திருமுறைச் சிறப்புகள்

பன்னிரு திருமுறைப் பாடல்கள் நாள்தோறும் சைவத் திருக்கோயில்களில் ஓதப்பெற்று வருகின்றன. இறைவனின் வழிபாட்டில் பன்னிரு திருமுறைப் பாடல்களில் ஐந்து பாடல்கள் மட்டும் பஞ்சபுராணம் என்ற அமைப்பில் நாள்தோறும் பாடப்படுவதும் உண்டு. அவ்வாறு பாடுகின்ற ஐந்து பாடல்களில் ஒன்பதாம் திருமுறையில் உள்ள இரண்டு பாடல்கள் தவறாது பாடப் பெறுகின்றன. பிற திருமுறைகளுக்கு மொத்தமாக மூன்று பாடல்களும் ஒன்பதாம் திருமுறைக்கு மட்டும் இரண்டு பாடல்களும் பாடப் பெறுகின்றன. இது ஒன்பதாம் திருமுறையின் சிறப்பை வெளிப்படுத்துவதாகும்.

திருவிசைப்பா

ஒன்பதாம் திருமுறையின் முதற்பகுதியான திருவிசைப்பாவின் முதல் ஆசிரியர் திருமாளிகைத்தேவர் ஆவார். இவர் பாடிய திருப்பதிகங்கள் நான்காகும். மொத்தம் 45 பாடல்கள். இவருடைய பாடல்களில் தத்துவக் கொள்கைகள் பெரிதும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவருடைய இரண்டாம் பதிகத்தில் தில்லைச் சிற்றம்பலவனின் திருவடி முதல் திருமுடி வரை அற்புதமாக வருணனை செய்யப் பெற்றுள்ளது. மேலும் தில்லைவாழ் அந்தணர்களின் வாழ்வியல் மரபுகளும் கூறப்பெற்றுள்ளன. இவருடைய பாடல்களில் திருவாசகத்தின் பொருள், தொடர் ஆகியவற்றின் சாயல்கள் அமைந்துள்ளன.

ஒன்பதாம் திருமுறைச் சிறப்புகள்

பன்னிரு திருமுறைகளில் பிற திருமுறைகள் நூற்றுக்கணக்கான பாடல்களை அதிகமாக பெற்றிருக்க இந்நூல் மட்டும் குறைந்த அளவு பாடல்களைப் பெற்றிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இந்நூலில் இசைப்பாடல்கள் மட்டுமே தொகுக்கப் பெற்றதாகும். இசைப் பாடல்கள் இதற்குமேல் கிடைக்காத காரணத்தால் குறைந்த அளவிலேயே இத்திருமுறை அமைந்துள்ளது. இத்திருமுறையில் அரசர் பாடிய பாடல்களும் உண்டு. ஆண்டி பாடிய பாடல்களும் உண்டு.

ஒன்பதாம் திருமுறைச் சிறப்புகள்

பன்னிரு திருமுறைகளில் பிற திருமுறைகள் நூற்றுக்கணக்கான பாடல்களை அதிகமாக பெற்றிருக்க இந்நூல் மட்டும் குறைந்த அளவு பாடல்களைப் பெற்றிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இந்நூலில் இசைப்பாடல்கள் மட்டுமே தொகுக்கப் பெற்றதாகும். இசைப் பாடல்கள் இதற்குமேல் கிடைக்காத காரணத்தால் குறைந்த அளவிலேயே இத்திருமுறை அமைந்துள்ளது. இத்திருமுறையில் அரசர் பாடிய பாடல்களும் உண்டு. ஆண்டி பாடிய பாடல்களும் உண்டு.

ஒன்பதாம் திருமுறைச் சிறப்புகள்

இத்திருமுறையின் இரண்டாவது ஆசிரியர் சேந்தன் என்பராவார். சேந்தன் பாடியதாகத் திருவீழிமிழலை, திருவாவடுதுறை, திருவிடைக்கழி என்ற தலங்களுக்குரிய திருவிசைப்பா பதிகங்கள் மூன்று உள்ளன. திருவீழிமிழலைப் பதிகத்தில் திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் படிக்காசு பெற்றமை போற்றப் பெற்று, உள்ளம் உருகப் பாடப் பெற்றுள்ளது. திருவாவடுதுறைப் பதிகத்தில் அகத்துறை அமைப்பில் காதல் கொண்ட தலைவியைப் பற்றித் தாய் ஒருத்தி வருந்திப் பாடுவதாகப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. திருவிடைக்கழிப் பதிகம் அத்தலத்திலுள்ள முருகனுடைய சிறப்புகளைத் தருகிறது. இத்திருமுறையில் இப்பதிகம் ஒன்றே சிவனைப் பற்றிப் பாடாது முருகனைப் பற்றிப் பாடுகிறது.

ஒன்பதாம் திருமுறைச் சிறப்புகள்

மூன்றாவது ஆசிரியர் கருவூர்த் தேவர் ஆவார். இவர் பாடியதாக 10 திருப்பதிகங்கள் உள்ளன. இத்திருமுறையில் இவ்வாசிரியர் பாடிய பதிகங்களே அதிகம். இவ்வாசிரியர் சிவயோகநெறிச் சித்தராக வாழ்ந்தமையால் தத்துவக் கருத்துகள் சிறப்பாக இடம் பெற்றுள்ளன. தில்லைச் சிற்றம்பலம், திருக்கீழ்க்கோட்டூர், கங்கைகொண்ட சோழபுரம், தஞ்சை இராசஇராசபுரம், திருவிடைமருதூர் உள்ளிட்ட பத்துத் திருத்தலங்களைப் பற்றிய பாடல்கள் அமைந்துள்ளன

ஒன்பதாம் திருமுறைச் சிறப்புகள்

நான்காவது ஆசிரியர் பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பி ஆவார். இவர் பாடியதாக இரண்டு பதிகங்கள் உள்ளன. அவற்றில் திருவாரூர்த் திருத்தலத்தில் பாடிய பதிகத்தில் இரண்டு பாடல்களே காணப்பெறுகின்றன. தில்லையில் பாடிய கோயில் திருவிசைப்பாவில் கண்ணப்பர், கணம்புல்லர், திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர் ஆகிய அடியவர்களுக்கு இறைவன் வீடுபேறு அளித்த பெருமை போற்றப்படுகின்றன.

ஒன்பதாம் திருமுறைச் சிறப்புகள்

ஐந்தாவது ஆசிரியர் கண்டராதித்தர் ஆவார். இவர் பாடிய பதிகம் தில்லைத் திருத்தலத்தில் பாடியதாகும். இத்திருத்தலத்தில் திருமாலும் உடன் இருப்பதை இவர் குறிப்பிட்டுப் பாடியிருக்கிறார். வேணாட்டு அடிகள் ஆறாவது ஆசிரியர். இவர் பாடியதாக ஒரு திருப்பதிகம் உள்ளது. அப்பதிகம் தில்லைச் சிற்றம்பலவனைப் போற்றுகிறது. இப்பதிகத்தில் பழமொழிகள் பல உள்ளன.

ஒன்பதாம் திருமுறைச் சிறப்புகள்

ஏழாவது ஆசிரியரான திருவாலி அமுதனார் பாடியதாக நான்கு திருப்பதிகங்கள் உள்ளன. நான்கும் தில்லைத் திருத்தலத்தில் பாடியதாகும். அகத்துறை அமைப்பில் பதிகங்கள் அமைந்துள்ளன. தன்னைக் காதலியாகக் கொண்டு இறைவன்மீது பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

எட்டாவது ஆசிரியரான புருடோத்தம நம்பி பாடியதாக இரண்டு பதிகங்கள் உள்ளன. தில்லைத் திருத்தலத்தில் பாடியவை. இவருடைய பாடல்களிலும் அகப்பொருள்நிலை இடம் பெற்றுள்ளது.

இத்திருமுறையின் இறுதி ஆசிரியரான சேதிராயர் பாடியது ஒரே திருப்பதிகம் ஆகும். தில்லைக் கூத்தனைக் காதலித்த தலைவி ஒருத்தி தில்லைச் சிற்றம்பலவன் மீது கிளியைத் தூது விடுத்ததாக அப்பதிகம் அமைந்துள்ளது.

ஒன்பதாம் திருமுறைச் சிறப்புகள்

ஏழாவது ஆசிரியரான திருவாலி அமுதனார் பாடியதாக நான்கு திருப்பதிகங்கள் உள்ளன. நான்கும் தில்லைத் திருத்தலத்தில் பாடியதாகும். அகத்துறை அமைப்பில் பதிகங்கள் அமைந்துள்ளன. தன்னைக் காதலியாகக் கொண்டு இறைவன்மீது பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

எட்டாவது ஆசிரியரான புருடோத்தம நம்பி பாடியதாக இரண்டு பதிகங்கள் உள்ளன. தில்லைத் திருத்தலத்தில் பாடியவை. இவருடைய பாடல்களிலும் அகப்பொருள்நிலை இடம் பெற்றுள்ளது.

இத்திருமுறையின் இறுதி ஆசிரியரான சேதிராயர் பாடியது ஒரே திருப்பதிகம் ஆகும். தில்லைக் கூத்தனைக் காதலித்த தலைவி ஒருத்தி தில்லைச் சிற்றம்பலவன் மீது கிளியைத் தூது விடுத்ததாக அப்பதிகம் அமைந்துள்ளது.

கருவூர்த்தேவர்

திருவிசைப்பாவில் பத்துப் பதிகங்கள் (8 முதல் 17 வரை) பாடியுள்ளார். கொங்கு நாட்டுச் சிவத்தலமான கருவூரில் பிறந்தவர். பத்துத் தலங்களுக்கு இவர் பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். தலப்பெயரையும், கோயில் பெயரையும் இணைத்துப் பாடியுள்ளார். இராசராசனும் (கி.பி. 985 - 1014) முதலாம் இராசேந்திரனும் (கி.பி. 1012 - 1044) கட்டிய கோயில்களை நேரில் கண்டு மகிழ்ந்தவர். தமிழ்ச் சித்தர்கள் பதினெண்மர். கருவூரார் என்பவர் அவர்களுள் ஒருவர். அவரும் திருவிசைப்பா பாடிய கருவூர்த்தேவரும் வெவ்வேறானவர்கள்.

கருவூர்த்தேவர்

திருவிடைமருதூரில் இறைவனிடம் திருவடிதீட்சை பெற்றார். இவரின் உருவச்சிலை கருவூர் பசுபதீஸ்வரர் கோயிலிலும், தஞ்சைப் பெரிய கோயிலிலும் இருக்கிறது. கருவூர்த் தேவர் கருவூரில் தோன்றியவராவார். தஞ்சைத் சோழமன்னன் முதலாம் ராஜராஜனின் குருவாகவும் விளங்கினார். தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் சிவலிங்கத்தை ஆவுடையாருடன் சேர்ந்து பிரதிஷ்டை செய்யக் கருவூரார் உதவினார் என்று கருதப்படுகிறது.

கருவூர்த்தேவர்

1. தில்லை. 2. திருக்களந்தை 3. திருக்கீழ்கோட்டூர் 4. திருமுகத்தலை 5. திரைலோக்கிய சுந்தரம் 6. கங்கைகொண்ட சோளேச்சரம் 7. திருப்புவனம் 8. திருச்சாட்டியக்குடி 9. தஞ்சை இராசராசேச்சுரம் 10. திருவிடை மருதூர் ஆகிய 10 ஊர்களுக்குச் சென்று 10 பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். இவற்றில் 103 பாடல்கள் உள்ளன.

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

அன்னமாய் விசம்பு பறந்தயன் தேட அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய

என்னைஆள் விரும்பி என்மனம்புகுந்த எளிமையை யென்றும்நான் மறக்கேன்

முன்னம்மால் அறியா ஒருவனாம் இருவா முக்கணா நாற்பெருந் தடந்தோட்

கன்னலே தேனே அமுதமே கங்கை கொண்டசோ ளேச்சுரத் தானே!

காங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

உண்ணெகிழ்ந் துடலம் நெக்குமுக் கண்ணா ஓலம்என் றோலமிட் டொருநாள்
மண்ணின்நின் றலறேன் வழிமொழி மாலை மழலையஞ் சிலம்படி முடிமேற்
பண்ணிநின் றுருகேன் பணிசெயேன் எனினும் பாவியேன் ஆவியுள் புகுந்தென்
கண்ணின்நின் றகலான் என்கொலோ காங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

மனம் நெகிழ்ந்து உடல் உருகி 'முக்கண்ணனே! அடி யேன் உன் அபயம்' என்று உரத்துக் கூறிக்கொண்டு ஒருநாள் கூடத் தரையில் நின்றவாறு உன்னை அழைக்கமாட்டேன். வணக்கத்தைக் குறிப்பிடுகின்ற தமிழ்ப்பாடற்கோவையை, இனிய ஓசையை உண்டாக்குகின்ற சிலம்பினை அணிந்த உன் திருவடிகளை அடியேன் முடிமீது சூடிக்கொண்டு நின்று பாடி உருகமாட்டேன். உனக்கு ஒரு திறத்தாலும் திருத்தொண்டு செய்யாதேன் எனினும், நல்வினை செய்யாத பாவியாகிய அடியேன் உயிரினுள் புகுந்து, கங்கைகொண்ட சோளேச்சுரத்தானே! நீ அடியேன் கண்களின் நின்று நீங்கா திருத்தலுக்குக் காரணம் உன் கருணையே அன்றிப் பிறிதில்லை.

காங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

அற்புதத் தெய்வம் இதனின்மற் றுண்டே அன்பொடு தன்னைஅஞ் செழுத்தின்
சொற்புதத் துள்வைத் துள்ளம்அள் ளுறும் தொண்டருக் கெண்டிசைக் கனகம்
பற்புதக் குவையும் பைம்பொன்மா ளிகையும் பவளவா யவர்பனை முலையும்
கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாங் காங்கை கொண்டசோ ளேச்சுரத் தானே. 3

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

அன்போடு இறைவனாகிய தன்னை திருவைந் தெழுத்தின் சொற்களாகிய
நிலையில் வைத்து உள்ளம் உருகுகின்ற உன் அடியார்களுக்கு எட்டுத்
திசைகளிலும் உள்ள மலைகள் போன்ற பொன் குவியலும், அழகிய
பொன்மயமான பேரில்லங்களும், பவளம் போன்ற சிவந்த வாயிணையுடைய
மகளிரின் பருத்த தனங்களும், கற்பகச் சோலையும் ஆகிய எல்லா நுகர் பொருள்
இன்பங்களும் தானே வழங்கும் கங்கைகொண்ட சோளேச்சுரத் தானைத் தவிர
மேம்பட்ட தெய்வம் வேறு உளதோ?

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

ஐயபொட் டிட்ட அழகுவா ணுதலும், அழகிய விழியும் வெண் ணீறும்

சைவம்விட் டிட்ட சடைகளும் சடைமேல் தரங்கமுஞ் சதங்கையுஞ் சிலம்பும்

மொய்கொள்ளண் திக்கும்கண்டநின் தொண்டர் முகம்மலர்ந் திருகண்ணீர் அரும்பக்

கைகள்மொட் டிக்கும் என்கொலோ கங்கை கொண்டசோ ளேச்சுரத் தானே. 4

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

கங்கைகொண்ட சோளேச்சுரத்தானே! அழகிய பொட்டு இடப்பட்ட வனப்புடைய ஒளி பொருந்திய நெற்றியும், அழகிய கண்களும், திருநீறும், சிவவேடத்திற்குச் சிறப்பான அடை யாளமாகிய சடைகளும், சடையின்மேல் கங்கை அலைகளும், சதங்கையும், சிலம்பும் ஆகிய இவற்றைச் சூழ்தலைக்கொண்ட எட்டுத் திக்குகளிலும் உருவெளியாகக் கண்ட உன் அடியார்கள் முகம்மலர இரு கண்களிலும் கண்ணீர் அரும்பக் கைகள் குவிய இருப்பதன் காரணம் யாதோ? முன்னைத் தவத்தின் பயனாகக்கிட்டிய அன்பே காரணம்.

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

சுருதிவா னவனாம் திருநெடு மாலாம் சுந்தர விசம்பின் இந்திரனாம்

பருதிவா னவனாம் படர்சடை முக்கட் பகவனாம் அகஉயிர்க் கமுதாம்

எருதுவா கனனாம் எயில்கள்முன் றெரித்த ஏறுசே வகனுமாம் பின்னும்

கருதுவார் கருதும் உருவமாம் கங்கை கொண்டசோ ளேச்சுரத் தானே. 5

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்தானே வேதங்களை ஓதும் பிரமனாகவும் மேம்பட்ட நீண்டவடிவு எடுத்த திருமாலாகவும், அழகிய தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரனாகவும், சூரிய தேவனாகவும், பரவிய சடைமுடியையும் மூன்று கண்களையும் உடைய சிவ பெருமானாகவும், உயிரகத்து அதனைத் தளிர்ப்பிக்கும் அமுதமாகவும், காளை வாகனனாகவும், மும்மதில்களையும் அழித்த, மேம்பட்ட வீரனாகவும், இவற்றைத் தவிர வேண்டுவார் வேண்டும் உருவத்தில் தோற்றம் வழங்குபவனாகவும் உள்ளான்.

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

அண்டம்ஓர் அணுவாம் பெருமைகொண் டணுஓர் அண்டமாம் சிறுமைகொண் டடியேன்

உண்டவூண் உனக்காம் வகையென துள்ளம் உள்கலந் தெழுபரஞ் சோதி

கொண்டநாண் பாம்பாப் பெருவரை வில்லிற் குறுகலர் புரங்கள்மூன் றெரித்த

கண்டனே நீல கண்டனே கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 6

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

அண்டங்கள் எல்லாம் தன்னோடு ஒப்பிடுங்கால் ஓர் அணு அளவின என்று கூறுமாறு மிகப்பெரிய வடிவினனாகவும், தன்னோடு ஒப்பிடுங்கால் ஓர் அணுவே ஓர் அண்டத்தை ஒத்த பேருருவினது என்று சொல்லுமாறு சிறுமையிற் சிறிய வடிவினனாகவும் உள்ள தன்மையைக் கொண்டு, அடியேன் நுகரும் பிராரத்தவினை உன்னைச் சேர்ந்ததாக ஆகுமாறு அடியேனுடைய உள்ளத்தினுள் கலந்து விளங்கும் மேம்பட்ட ஒளி வடிவினனே! வாசுகி என்ற பாம் பினையே நாணாகக் கொண்டு பெரிய மேருமலை ஆகிய வில்லாலே பகைவர்களின் மும்மதில்களையும் எரித்த வீரனே! நீல கண்டனே! கங்கைகொண்ட சோளேச்சுரத்தானே!

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

மோதலைப் பட்ட கடல்வயி றுதித்த முழுமணித் திரளமு தாங்கே

தாய்தலைப் பட்டங் குருகிஒன் றாய தன்மையில் என்னைமுன் ஈன்ற

நீதலைப் பட்டால் யானும்அவ் வகையே நிசிசரர் இருவரோ டொருவர்

காதலிற் பட்ட கருணையாய் கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 7

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

திரிபுரத்தை அழித்த காலத்திலே அசுரருள் மூவரை அன்பினால் சேர்ந்த கருணையை உடையவனே! கங்கைகொண்ட சோளேச்சுரத்தானே! ஒன்றொடொன்று மோதுகிற அலைகளோடு கூடிய கடல் வயிற்றிலிருந்து தோன்றிய குற்றமற்ற முத்துத் திரள்களைப் போன்ற அமுதம் அங்கேயே கடலிலே சேர்ந்த அப்பொழுதே உருகிக் கடலோடு ஒன்றாகும் தன்மைபோல என்னை முன் படைத்த நீ அடியேனுக்குக் காணக்கிடீனால் அடியேனும் உருகி உன்னோடு ஒன் றாகிவிடுவேன்.

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

தத்தையாங் கனையார் தங்கள்மேல் வைத்த தயாவைநா றாயிரங் கூறிட்
டத்திலங் கொருகூ றுன்கண்ணைத் தவருக் கமருல களிக்கும்நின் பெருமை
பித்தனென் றொருகாற் பேசுவ ரேனும் பிழைத்தவை பொறுத்தருள் செய்யுங்
கைத்தலம் அடியேன் சென்னிமேல் வைத்த கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத்
தானே. 8

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

கீளிபோன்ற மகளிர் மீது வைத்த அன்பினை நூறாயிரம் கூறுகளாகச் செய்து அவற்றுள் ஒரு கூறு அளவினதாகிய அன்பை உன்பால் வைத்த அடியார்களுக்கு உன் பெருந்தன்மையால் சிவலோகத்தையே வழங்கும். உன்னை ஒரு சமயம் பித்தன் என்று கூறுவாராயினும் அடியார்கள் செய்த தவறுகளைப் பொறுத்து அவர்களுக்கு அருள் செய்யும் அபயகரத்தை அடியேனுடைய தலை மீது வைத்த கங்கை கொண்ட சோளேச்சரத்தானே! என்று சிவ பெருமான் இவ்வாசிரியருக்கு ஆசிரியனாய் வந்து அருளிய வாற்றைக் குறிப்பிட்டவாறு.

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

பண்ணிய தழல்காய் பாலளாம் நீர்போற் பாவமுன் பறைந்துபா லனைய
புண்ணியம் பின்சென் றறிவினுக் கறியப் புகுந்ததோர் யோகினிற் பொலிந்து
நுண்ணியை யெனினும் நம்பநின் பெருமை நுன்னிடை யொடுங்கநீ வந்தென்
கண்ணினுண் மணியிற் கலந்தனை கங்கை கொண்டசோ ளேச்சுரத் தானே. 9

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

கங்கைகொண்ட சோளேச்சுரத்தானே! மூட்டிய நெருப்பினால் வெப்பமுறுத்தப்படும் காய்ந்த
பாலோடு கலந்த நீர் ஆவியாகிப் போய்விடுவதுபோலப் பாவங்கள் விரைவில் நீங்கப்
புண்ணியம் பின்சென்று அறிவினால் அறியும் வகையாக அடி யேனுன்னோடிருத்தலாகிய
ஒரு யோக மார்க்கத்தில் விளங்கி நீ நுண்ணியையாய் உள்ளாய் எனினும் உன்
பெருமை உன்னிடத்தில் மறைந்து நிற்க அடியேனால் விரும்பப்படும் நீ வந்து
கண்ணினுள் மணி கலந்து நிற்பதுபோல அடியேனோடு ஒன்று கலந்து நின்றனை.
இதற்கு அடியேன் செயற்பால கைம்மாறு யாது?

காங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

அங்கைகொண் டமரர் மலர்மழை பொழிய அடிச்சிலம் பலம்பவந் தொருநாள்

உங்கைகொண் டடியேன் சென்னிவைத் தென்னை உய்யக்கொண் டருளினை மருங்கிற்

கொங்கைகொண் டனுங்குங் கொடியிடை காணிற் கொடியள்ளன் றவிர்சடைமுடிமேற்

காங்கைகொண் டிருந்த கடவுளே காங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 10

காங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

இடப்பாகமாக உள்ள, கொங்கைகளின் பாரத்தைத் தாங்கி மெலிகின்ற கொடி போன்ற இடையினை உடைய பார்வதி கண்டால் வெகுளுவாள் என்று விளங்குகின்ற சடை முடியின் கண் காங்கையை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் இறைவனே! காங்கை கொண்ட சோளேச்சரத்தானே! தம் கைகளில் வைத்துக் கொண்டு தேவர்கள் பூமாரி பொழிய, உன் திருவடிகளில் சூடிய சிலம்பு ஒலிக்க வந்து ஒருநாள் உன் திருக்கரத்தை அடியேன் தலையில் வைத்து ஆட்கொண்டு அருளினாய். நின் கருணைதான் என்னே!

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

மங்கையோ டிருந்தே யோகசெய் வானை வளர்இளந் திங்களை முடிமேற்
கங்கையோ டணியுங் கடவுளைக் கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானை
அங்கையோ டேந்திப் பலிதிரி கருவூர் அறைந்தசொல் மாலையால் ஆழிச்
செங்கையோ டுலகில் அரசவீற் றிருந்து திளைப்பதும் சிவனருட் கடலே. 11

சேந்தனார்

சேந்தனார் பன்னிரு திருமுறைகளில் ஒன்பதாம்
திருமுறையில் அடங்கும் திருப்பல்லாண்டு பாடிய அருளாளர்
ஆவார். இவர் திருவெண்காட்டிற்கு அருகில் நாங்கூர்
என்னும் ஊரில் தோன்றியவர். பட்டினத்து அடிகளின்
தலைமைக் கணக்காளராக இருந்த சமயம் அவரின்
கட்டளைப்படி அவரது கருவுலத்தைத் திறந்து எல்லோரும்
அதில் உள்ள பொருள்களை எடுத்துச்செல்லுமாறு செய்தார்.

சேந்தனார்

இதை அறிந்த பட்டினத்தாரின் சுற்றத்தவர்கள்
சோழ மன்னனிடம் முறையிடவே மன்னன்
சேந்தனாரைச் சிறையில் அடைந்தான்.
சேந்தனார் பட்டினத்தாரின் அருளால்
சிறையிலிருந்து விடுதலை பெற்றார்.

சேந்தனார்

சேந்தனார் தனது மனைவி மக்களுடன் தில்லைக்குச் சென்று
விறகு வெட்டி விற்று வாழ்வு நடத்தினார். நாள்தோறும்
விறகுவிறுப் பெற்ற பொருளிலிருந்து ஒரு சிவனடியார்க்கு
உணவு அளித்து சிவத்தொண்டாற்றி வந்தார். ஒருநாள்
நடராசப்பெருமானே சிவனடியாராக அவர் வீட்டிற்கு வந்து
சேந்தனார் அளித்த களியை உணவாக ஏற்று அதன் ஒரு
பகுதியைத் தமது திருமேனியில் காட்டிச் சேந்தனாரின் சிறந்த
சிவபக்தியை உலகம் உணரும்படி செய்தருளினார்.

சேந்தனார்

ஒருசமயம் சேந்தனார் சிதம்பரத்தில் இருக்கும்பொழுது மார்கழித் திருவாதிரைத் திருவிழாவின் போது நடராசப்பெருமான் எழுந்தருளி வரும் திருத்தேர் ஓடாது தடைப்பட்டு நின்றிருந்தது. அப்போது "சேந்தா தேர் நடக்கப் பல்லாண்டு பாடுக" என்று ஓர் அசிரீரி கேட்டது. அது கேட்ட சேந்தனார் இறையவன் திருவருளால் "மன்னுக தில்லை வளர்க நம் பத்தர்கள்" எனத் தொடங்கும் திருப்பல்லாண்டு பாடி, வடம்பிடிக்காமல் தேர் தானே ஓடி இருப்பிடம் வந்து சேரச் செய்தார். இவ்வற்புதத்தைக் கண்ட அனைவரும் சேந்தனாரின் பத்தியைப் போற்றினார்கள்

சேந்தனார்

கண்டராதித்த சோழ மன்னரின் (கி.பி. 947-957) ஆட்சிக் காலத்தில் தோன்றிய கல்வெட்டில், 'கலி விசயன் தருணேந்து சேகரன்' என்ற தொடர்கள் காணப்படுகின்றன. 'தருணேந்து சேகரன்' என்ற தொடர் சேந்தனார் பாடிய இரண்டாம் பதிகத்து மூன்றாம் பாடலில் உள்ளது. ஆகவே சேந்தனார் கண்டராதித்த சோழரின் காலத்துக்கு முற்பட்டவராதல் வேண்டும். பட்டினத்து அடிகளின் கணக்கர் என்பதால் இவரது காலம் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியும், பத்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கமும் ஆகும் எனலாம்

திருவாவடுதுறை

பொய்யாத வேதியர் சாந்தைமெய்ப் புகழாள ராயிரம் பூசுரர்

மெய்யே திருப்பணி செய்சீர் மிகுகா விரிக்கரை மேய

ஐயா திருவா வடுதுறை யமுதேயன் றுன்னை யழைத்தக்கால்

மையார் தடங்கண் மடந்தைக்கொன் றருளா தொழிவது மாதீமையே 1

திருவாவடுதுறை

என்றும் தான் கூறுவது பொய்த்தல் இல்லாத வேதத்தை ஒதுபவராய்ச் சாத்தனூரில் வாழும் உண்மையான புகழாளராய், எண்ணிக்கையில் ஆயிரவராய் உள்ள நிலத்தேவராம் அந்தணர்கள் உள்ளம் ஒன்றித் திருத்தொண்டு செய்கின்ற, சிறப்பு மிகுகின்ற காவிரிக் கரையில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் தலைவனே! திருவாவடுதுறையில் உகந்தருளியிருக்கும் அமுதமே! என்று என் மகள் உன்னை அழைத் தால் மைதீட்டிய பெரிய கண்களைஉடைய என்மகளுக்கு நீ ஒரு வார்த்தையும் மறுமாற்றமாகக் கூறாமல் இருப்பது உனக்குத் தகுதியோ? பெருமையோ? - என்று தாய் பெருமானிடம் முறையிட்டவாறு.

திருவாவடுதுறை

மாதி மணங்கம ழும்பொழில் மணிமாட மாளிகை வீதிசூழ்

சோதி மதிலணி சாந்தைமெய்ச் சுருதி விதிவழி யோர்தொழும்

ஆதி யமரர் புராணனாம் அணிஆ வடுதுறை நம்பிநின்ற

நீதி யறிகிலள் பொன்னெடுந் திண்டோள் புணர நினைக்குமே. 2

திருவாவடுதுறை

என் மகள் நறுமணம் கமழும் சோலைகளும், அழகிய மேல்மாடிகளை உடைய மாளிகைகளை உடைய வீதிகளும் சூழ்ந்துள்ள, ஒளிவீசும் மதில்களால் அழகு செய்யப்பட்டுள்ள சாத்தனூரில் உள்ள உண்மையான வேதநெறியில் வாழும் சான்றோர் கள் வணங்குகின்ற, ஏனைய தேவர்களுக்கு முற்பட்ட பழைமை யனாகிய, அழகிய ஆவடுதுறை என்ற கோயிலில் உகந்தருளி யிருக்கும் குணபூரணனாகிய எம்பெருமான் பெருமையை உள்ளவாறு அறியும் ஆற்றல் இலளாய் அவனுடைய பொன்நிறமுடைய நீண்ட வலிய தோள்களைத் தழுவநினைக்கின்றாள் - என்று தன்மகள் நலம் வினவிய அயலக மகளிருக்குத் தாய் கூறியவாறு.

தருவாவடுதுறை

நினைக்கும் நிரந்தர னேயென்னும் நிலாக்கோலச் செஞ்சடைக் கங்கைநீர்
நனைக்கும் நலங்கிளர் கொன்றைமேல் நயம்பேசும் நன்னுதல் நாங்கைமீர்
மனக்கின்ப வெள்ள மலைமகள் மணவாள நம்பிவண் சாந்தையூர்
தனக்கின்பன் ஆவடு தண்டுறைத் தருணேந்து சேகரன் என்னுமே. 3

திருவாவடுதுறை

நல்லநெற்றியை உடைய பெண்களே! என்மகள் எம்பெருமானை விருப்புற்று நினைப்பவளாய்
'எக்காலத்தும் நிலை பெற்றிருப்பவனே' என்று அவனைப்பற்றிப் பேசுவாள். பிறைச் சந்திரனுடைய
அழகினைக் கொண்ட சிவந்த சடையில் மறைந் திருக்கும் காங்கைநீர் ஈரமாக்குகின்ற
பெருமானுடைய கொன்றைப்பூங் கண்ணியின்மீது விருப்பம் கொண்டு பேசுவாள். மனத்திற்கு இன்ப
வெள்ளத்தை அருளுபவனாய், பார்வதியை மணந்த குணபூரணனாய், வளமான சாத்தனூரில்
விருப்புடையவனாய் அவ்வுரிலுள்ள ஆவடு துறை என்ற கோயிலில் உகந்தருளியிருக்கும் பிறைசூடி
என்று எம் பெருமானைப் பற்றிப் பேசுவாள் - என்று செவிலி தன் மகள் நிலையை வினவிய
அயலக மகளிருக்கு உரைத்தவாறு.

தருவாவடுதுறை

தருணேந்து சேகர னேயெனுந் தடம்பொன்னித் தென்கரைச் சாந்தையூர்ப்
பொருணேர்ந்த சிந்தை யவர்தொழப் புகழ்செல்வ மல்குபொற் கோயிலுள்
அருணேர்ந் தமர்திரு வாவடு துறையாண்ட ஆண்டகை யம்மானே
தெருணேர்ந்த சித்தம் வலியவா திலக நுதலி திறத்திலே. 4

திருவாவடுதுறை

பெரும்பரப்புடைய காவிரியின் தென்கரையில் அமைந்த சாத்தனூரில்
மெய்ப்பொருளிலேயே ஈடுபட்டமனத்தை யுடைய அடியவர்கள் வழிபட, புகழும் செல்வமும்
நிறைந்த ஆவடு துறைக் கோயிலுள் அருளை வழங்கிக் கொண்டு வீற்றிருக்கும், ஆளும்
தகுதியை உடைய தலைவனே! என்மகள் 'பிறையைத் தலையில் சூடியவனே' என்று
உன்னைப் பலகாலும் அழைக்கிறாள். திலகம் அணிந்த நெற்றியை உடைய என்மகள்
திறத்தில் மாத்திரம் தெளிந்த அறிவினை உடைய உன்மனம் இரக்கம் கொள்ளாமல்
கல்போல இருப் பதன் காரணம் யாது? - என்று தாய் பெருமானிடம் முறையிட்டவாறு.

திருவாவடுதுறை

தீலக நுதல்உமை நாங்கைக்கும் திருவா வடுதுறை நம்பிக்கும்

குலக அடியவர்க் கென்னையாட் கொடுத்தாண்டு கொண்ட குணக்கடல்

அலதொன் றறிகின்றி லேமெனும் அணியும்வெண் ணீறஞ் செழுத்தலால்

வலதொன் றிலள்இதற் கென்செய்கேன் வயல்அந்தண் சாந்தையர்

வேந்தனே. 5

திருவாவடுதுறை

வயல்வளம் பொருந்திய அழகிய குளிர்ந்த சாத்தனூர்க்கு அரசே! என்மகள் 'நெற்றியில் திலகம் அணிந்த உமா தேவிக்கும் திருவாவடுதுறைக் கோயிலில் உகந்தருளியிருக்கும் குண பூரணனான எம்பெருமானுக்கும் அடிமைசெய்யும் கூட்டமான அடியவர்களுக்கு அடியேனை ஆட்படுத்து. என்னைத்தனக்கு அடிமையாகக் கொண்ட குணக்கடலாகிய எம்பெருமானை அல்லது யான்வேறு ஒருதெய்வத்தை அறியேன் என்று பலகாலும் கூறுகிறாள். வெண்ணீறு அணிதலும் திரு ஐந்தெழுத்தை ஓதுதலும் அல்லாமல் அவள் வேற்றுச் செயல் எதனையும் செய்கின்றாள் அல்லள். அவளுடைய இந்தநிலைமாறி அவள் பழைய நிலைக்கு வருதலுக்கு யான் செயற்பாலது யாது? - என்று செவிலி இறைவனிடம் முறையிட்டவாறு.

திருவாவடுதுறை

வேந்தன் வளைத்தது மேருவில் அரவுநாண் வெங்கணை செங்கண்மால்

போந்த மதிலணி முப்புரம் பொடியாட வேதப்புர வித்தேர்ச்

சாந்தை முதல்அயன் சாரதி கதிஅருள் என்னுமித் தையலை

ஆந்தண் திருவா வடுதுறை யான்செய்கை யார்அறி கிற்பரே. 6

திருவாவடுதுறை

சிவபெருமானே! வானத்தில் உலாவிக் கொண் டிருந்த மதில்களால் சூழப்பட்ட மூன்று கோட்டைகளும் சாம்பலாக மாறு மேருமலையை வில்லாக வளைத்து, வாசுகியை வில் நாணாகக் கொண்டு, சிவந்தகண்களை உடைய திருமாலை அம்பாகக் கொண்டு, வேதங்களாகிய குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட, பிரமனைத் தேர்ப்பாகனாக உடைய தேரினைச் செலுத்திய சாத்தனூர்த் தலைவனே! உன் அருளே அடியேனுக்குக்கதி' என்று என் மகள் பலகாலும் கூறுகிறாள். அவள் திறத்துத் தண்ணீரினால் குளிர்ந்த திருவாவடுதுறை என்னும் கோயிலில் உகந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் செய்யநினைத்திருக் கின்ற செயலை யாவர் அறியவல்லார்? - என்று மகள் நலம் வினவிய அயலக மாங்கையருக்குத் தாய் கூறியவாறு.

திருவாவடுதறை

கிற்போம் எனத்தக்கன் வேள்விபுக் கெடுத்தோடிக் கெட்டஅத் தேவர்கள்
சொற்போலும் மெய்ப்பயன் பாவிகாள் என்சொல்லிச் சொல்லும்இத்
தூமொழி

கற்போல் மனங்கனி வித்தளம் கருணால யாவந்தி டாய்என்றாற்
பெற்போ பெருந்திரு வாவடு துறையாளி பேசா தொழிவதே. 7

திருவாவடுதுறை

‘பாவிகளே’ நாங்கள் வேள்வியை முழுமையாக நிறைவேற்றி வைப்போம் என்று சொல்லி வேள்வியை நடத்தப்புகுந்து வீரபத்திரர் வந்த அளவில் வேள்விச்சாலையிலிருந்து எழுந்து ஓடி அழிந்த அந்தத் தேவர்களின் சொற்கள் பயன்படாமல் போனதுபோல, நீங்கள் இந்த உடலால் எம்பெருமான் திருத்தொண்டினைவிடுத்து வேற்று உலகியல் செயல்களில் ஈடுபடும் செய்தி பயன்தாராது வீணாகும்’ என்று இந்தத் தூய்மையான சொற்களை உடைய என்மகள் பலகாலும் கூறுகிறாள். ‘எங்கள் கல் போன்றமனத்தைப் பழம்போல மென்மையுடையதாக்கிய கருணைக்கு இருப்பிடமான எம் பெருமானே! அடியேனுக்கு அருளவருவாயாக’ என்று என் மகள் அழைத்தால், ‘மேம்பட்ட திருவாவடுதுறையை ஆள்பவனே! அவள் அழைத்தலுக்கு நீ ஒன்றும் பேசாமல் இருப்பது உனக்கு ஏற்ற தன்மையோ?’ - என்று தாய் இறைவனிடம் வேண்டியவாறு.

தருவாவடுதுறை

ஒழிவொன்றி லாஉண்மை வண்ணமும் உலப்பிலள் ஊறின்ப வெள்ளமும்
மொழிவொன்றி லாப்பொன்னித் தீர்த்தமும் முனிகோடி கோடியா மூர்த்தியும்
அழிவொன்றி லாச்செல்வச் சாந்தையூர் அணிஆ வடுதுறை ஆடினாள்
இழிவொன்றி லாவகை யெய்திநின் றிறுமாக்கும் என்னிள மானனே. 8

திருவாவடுதுறை

அழிதல் சிறிதும் இல்லாத செல்வன் கழல்ஏத்தும் செல்வத்தை உடைய சாத்தனாரில் உள்ள அழகிய ஆவடுதுறைக் கோயிலில் இன்பவெள்ளத்தில் மூழ்கிய, எனக்கு அன்னைபோன்று இனிய என் இளமான் போன்ற மகள் நீங்குதல் சிறிதும் இல்லாது ஆவடு துறைப் பெருமானுடைய உண்மை இயல்புகளைவிடாது சொல்லிக் கொண்டிருப்பாளாய், ஊறிக்கொண்டிருக்கும் பேரின்ப வெள்ளத்தை யும், வற்றுதல் சிறிதும் இல்லாத காவிரித் தீர்த்தத்தையும் கோடிக்கணக் கான முனிவர்களையும், கணக்கற்ற இறைவனுடைய திருவுரு வங்களையும் குறைபாடு இல்லாத வகையில் அடைந்துநின்று அன் பால் எங்கள் சொற்களுக்குச் சிறிதும் செவிசாய்க்காத வகையில் பெரு மிதம் கொண்டுள்ளாள் - என்று தாய் தன்மகள் நிலைபற்றி அயலக மகளிரிடம் கூறியவாறு.

திருவாவடுதுறை

மானேர் கலைவளை யுங்கவர்ந் துளங்கொள்ளை கொள்ள
வழக்குண்டே

தேனே அமுதேளன் சித்தமே சிவலோக நாயகச் செல்வமே

ஆனேஅ லம்பு புனற்பொன்னி அணிஆ வடுதுறை அன்பர்தம்

கோனேநின் மெய்யடி யார்மனக் கருத்தை முடித்திடுங் குன்றமே. 9

திருவாவடுதுறை

தேன்போன்ற இனியவனே! அமுதம்போலப் புத்துயிர் அளிப்பவனே! என் உள்ளமே உறையுளாகக் கொண்டவனே! சிவலோகத் தலைவனாகிய என் செல்வமே! பசுக்கள் ஒலித்துக் கொண்டு மூழ்கும் நீரை உடைய காவிரியாற்றங் கரையிலமைந்த அழகிய ஆவடுதுறையில் உகந்து குடியிருக்கும் அடியார் தலைவனே! உன்னுடைய உண்மை அடியவர்களுடைய உள்ளங்களின் விருப் பங்களை நிறைவேற்றிவைக்கும் அருட்குன்றே! இத்தகைய இனிய பண்புகளையும் செயல்களையும் உடைய நீ மான்போன்ற என்மகளுடைய அழகிய உடையையும் கவர்ந்து அவள் உள்ளத்தையும் உன்வசப் படுத்துவதற்கு என்னநீதி உள்ளது? - என்று செவிலி இறைவனிடம் முறையிட்டவாறு.

திருவாவடுதுறை

குன்றேந்தி கோகன கத்தயன் அறியா நெறிஎன்னைக் கூட்டினாய்
என்றோங்கி ஏங்கிஅழைக்கின்றாள் இளவல்லி எல்லைக டந்தனள்
அன்றேஅ லம்பு புனற்பொன்னி அணிஆ வடுதுறை யாடினாள்
நன்றே யிவள்நம் பரமல்லள் நவலோக நாயகன் பாலளே. 10

திருவாவடுதுறை

கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகப்பிடித்த திருமாலும், தாமரையில் தங்கும்பிரமனும் உணர முடியாத உன் திருவருள் நெறியிலே என்னையும் சேர்த்து விட்டாயே என்று மனம் பலவாறு வருந்திப் பெருமானை அழைக்கிறாள். இளங்கொடி போல்வாளாகிய என் மகள் என் கட்டுப்பாட்டைக் கடந்துவிட்டாள். ஒலிக்கும் நீரை உடைய காவிரிக்கரையில் அமைந்த அழகிய ஆவடு துறையை அடைந்து விட்டாள். இவள் நம் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கிய வள் அல்லள். புதிய உலகங்களுக்கும் தலைவனாகிய எம் பெருமானைச் சார்ந்தவள் ஆயினாள். இவள் செயல் நமக்கு நன்றாக இருக்கிறதா? - என்று தாய் தன்னைச் சேர்ந்தவரிடம் கூறியவாறு

திருவாவடுதுறை

பாலும் அமுதமும் தேனுமாய் ஆனந்தந் தந்துள்ளே பாலிப்பான்

போலும்என் ஆருயிர்ப் போகமாம் புரகால காம புராந்தகன்

சேலுங் கயலுந் திளைக்கும்நீர்த் திருவா வடுதுறை வேந்தனோ

டாலு மதற்கே முதலுமாம் அறிந்தோம் அரிவைபாய் யாததே. 11

திருவாவடுதுறை

‘பாலும் அமுதும் தேனுமாக எனக்கு ஆனந்தம் தந்து என் மனத்தினுள்ளே நின்று இன்பம் கொடுத்தருளி என் அருமையான உயிரிடத்து இன்பத்தை விளைவிப்பவனாய்த் திரிபுரம், இயமனுடைய உடல், மன்மதனுடைய உடல் இவற்றை அழித்த வனாய், சேல்மீனும் கயல்மீனும் விளையாடும் காவிரிநீரை உடைய திருவாவடுதுறை மன்னனாகிய எம் பெருமானோடு விளையாடு வதற்கே என் மகள் முற்படுகிறாள். இதுவே உண்மையான செய்தி. இந்தப்பெண் தான் வகுத்துக்கொண்ட இந்த வழியிலிருந்து விலக மாட்டாள் என்பதனை அறிந்தோம்’ என்று தாய் தமரிடம் கூறியவாறு.

திருமூலர்

திருமூலதேவநாயனாரின் திருமந்திரமாலை, திருமந்திரம் என்ற பெயரால் வழங்கப்படும். இந்நூல் சைவத் திருமுறைகளுள் பத்தாவதாக இடம்பெற்றுள்ளது. தமிழ் மொழியில் பெருஞ்சிறப்புக்கு உரிய முதன்மையான நூல்களைத் தொகுத்து உரைக்கும் ஒரு பழம்பாடல் உள்ளது. அதில் திருமந்திரமும் இணைக்கப் பெற்றிருப்பது இதன் சிறப்பிற்குச் சான்று கூறி நிற்கிறது. சைவ ஆகமங்களின் சாரமாகத் திகழும் இந்நூலை, தமிழில் எழுந்த சைவசமயஞ் சார்ந்த ஒரு கலைக்களஞ்சியம் என்றே கூறலாம்.

திருமூலர்

திருமந்திரம் ஒன்பது உட்பிரிவுகளைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு பிரிவும் ஒரு 'தந்திரம்' எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஒன்பது தந்திரங்களும், ஆகமங்கள் ஒன்பதின் சாரமாக அமைந்துள்ளன. ஆகமங்கள் 28, அவற்றுள் ஒன்பதின் சாரமாக 9 தந்திரங்கள் அமைந்துள்ளன. அந்த ஆகமங்கள் வருமாறு: காரணம், காமிகம், வீரம், சிந்தம், வாதுளம், வியாமளம், காலோத்தரம், சுப்பிரம், மகுடம் என்பன.

திருமூலர்

தந்திரம் ஒன்பது சார்வு மூவாயிரம்

சுந்தரன் ஆகமச் சொன்மொழிந் தானே

என்ற சிறப்புப் பாயிரப்பகுதி இதனை உறுதி

செய்கிறது. இந்நூல் மூவாயிரம் பாடல்களைக்

கொண்டுள்ளது.

திருமூலர்

திருமூலர் வரலாறு குறித்தும் பாயிரப் பகுதியில் பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. திருமூலர் பெரியபுராண நாயன்மார் வரிசையிலும் இடம் பெற்றுள்ளார். இவர் வரலாற்றைப் பெரியபுராணமும் எடுத்துரைக்கிறது. வடநாட்டிலிருந்து தென்னாடு வந்த முனிவர் ஒருவர் மாடு மேய்க்கும் ஓர் இளைஞன் உடலில் கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்ந்து மூலன் எனப் பெயர் பெற்றார். திருவாவடுதுறையில் யோகத்தில் பலகாலம் இருந்து இத்திருமந்திரமாலையை உலகுக்கு வழங்கினார். திருமூலரே,

திருமூலர்

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ்செய்ய மாறே
என்று குறிப்பிட்டிருப்பது கருதத்தக்கது. தமிழில்
ஆகமங்களின் சாரங்களைத் தொகுத்தளிப்பதே
அவர் வருகையின் நோக்கம் என்பது
உறுதியாகிறது.

திருமூலர்

யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்

என்ற அரிய தொடர் இப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. திருமந்திரத்தின் முதல் தந்திரம் முதல் ஒன்பதாவது தந்திரம் வரையிலான ஒவ்வொரு தந்திரமும் ஒவ்வொரு சமய உண்மையை நுட்பமுற எடுத்துரைப்பனவாக அமைந்துள்ளன. முன்னதாக அமைந்துள்ள பாயிரத்தில் கடவுள் வாழ்த்து, வேத ஆகமங்களின் சிறப்பு, திருமூலர் வரலாறு முதலியன விரித்துரைக்கப் பெற்றுள்ளன. இந்நூல் விநாயகர் காப்பு ஒன்றுடன் தொடங்குகின்றது.

	தந்திரங்களின் உள்ளீட்டுச் செய்திகள்
தந்திர வரிசை	உள்ளீடு
ஒன்று	உபதேசம், யாக்கை நிலையாமை, கொல்லாமை
	கல்வி, கள்ளுண்ணாமை
இரண்டு	சிவனின் எட்டுவகை வீரச் செயல்கள்
	ஐந்தொழில்கள்: சிவனையும், குருவையும்
	நிந்திப்பதால் வரும் துன்பங்கள்
மூன்று	யோகக் கலைகள், அஷ்டமாசித்திகள்
நான்கு	திரு அம்பலச் சக்கரம், நவகுண்டம், வயிரவ மந்திரம்
ஐந்து	இறைவனை அடைவதற்கு உரிய நூல் நெறிகள்:
	சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், சத்தி நிபாதம்
ஆறு	குருதரிசனப் பயன், திருநீற்றின் சிறப்பு, துறவு நிலை
ஏழு	ஆறு ஆதாரங்கள், சிவபூசை, குருபூசை, சமாதி அமைத்து வழிபடும் முறை, உயிர் இலக்கணம்
எட்டு	பக்திநிலை, முக்திநிலை
ஒன்பது	நுண்பொருள் விளக்கம் (சூனியசம்பாஷணை)

திருமந்திரம் – கல்லாமை

கல்லா தவருங் கருத்தறி காட்சியை

வல்லா ரெனில் அருட் கண்ணான் மதித்துளோர்

கல்லாதார் உண்மைபற் றாநிற்பர் கற்றோருங்

கல்லா தவர் இன்பங் காண்கி லாரே. 1

திரும்பித் திரும்பி – கல்லாமை

‘கல்வி இல்லாதோரும் அறிவினுள்ளே காணும் மெய்ப்பொருட் காட்சியை வல்லவராவர்’ என்று கூறுவதாயின் ‘கற்று வல்லோரும் கல்லாதார் ஒழுகும் உண்மை நெறியைப் பற்றுதலும், கல்லாதார் பெறும் பேரின்பத்தைப் பெறுதலும் மாட்டாதாராவர்’ எனவும் கூறுதல் வேண்டும். ‘கற்றவரே வல்லவராவர்’ என்னும் நியதியின்மையின், அவர் மாட்டாராதலுங் கூடுமாகலின்.

திரும்பத்திரும்ப – கல்லாமை

வல்லார்கள் என்றும் வழியொன்றி வாழ்கின்றார்

அல்லா தவர்கள் அறிவு பலஎன்பார்

எல்லா இடத்தும் உள்ளங்கள் தம்இறை

கல்லா தவர்கள் கலப்பறி யாரே. 2

திருமந்திரம் – கல்லாமை

கல்வி கேள்விகளில் வல்லவர்கள் மெய்ந்நெறியை ஒன்றாகத் துணிந்து
அதன்கண் பொருந்தி உயர்வர். அவ்வன்மை இல்லாதவர்கள்
மெய்ந்நெறியைப் பலவாகக்கண்டு தடுமாற்றம் எய்தி ஒன்றினும் நில்லாது
தாழ்வார். அதனால் எங்கள் சிவபெருமான் எங்கும் நிறைந்து நிற்பினும்;
கல்லாதவர் அவனை அடையும் நெறியை உணரமாட்டார்கள்.

திருமந்திரம் – கல்லாமை

நில்லா நிலையை நிலையாக நெஞ்சத்து

நில்லாக் குரம்பை நிலையென் றுணர்வீர்காள்

எல்லா வுயிர்க்கும் இறைவனே யாயினும்

கல்லாதார் நெஞ்சத்துக் காணவொண் ணாதே. 3

திரும்பித் திரும்ப – கல்லாமை

நிலைபெறாத இயல்பினை உடைய பொருள்களையே நிலைபெற்ற பொருள்களாக நெஞ்சில் நினைத்து, அதனானே, நிலைபெறாத உடம்பையும் நிலைபெற்றதாக நினைக்கின்ற புல்லறிவாளரே, எங்கள் சிவபெருமான் எல்லா உயிர்கட்கும் முதல்வன் என்பது உண்மையேயாயினும், உம்மைப் போலக் கல்லாத புல்லறிவாளர் நெஞ்சில் அவனைக் காண இயலாது.

திரும்பிவர்திரும்ப - கல்லை

கில்லைன் வினைதுய ரார்க்கும் அயலானேன்

கில்லைன் அரென்றி கல்லாத் தகைமையின்

வில்லைன் வழங்கும் பொருளே மனத்தின்உட்

கில்லைன் கழியநின் றாடவல் லேனே. 4

திரும்பத்திரும்ப – கல்லாமை

நான் சிவன்நெறியைக் கல்லாதிருக்கும் தன்மையர் முன் கல்வி இல்லாதவனாய்த்
தோன்றுகின்றேன். அதனால், அவர் போல வினையைச் செய்ய வல்லேனல்லேன்;
உலகியலில் நின்று துன்புறுவார்க்கும் அயலாகினேன். கிடைத்த பொருளைப் பலர்க்கும்
வழங்க வல்லனாயினேன்; அதனால், எதற்கும் மனத்தில் அச்சங் கொள்ளமாட்டேன்;
இவற்றால் பற்றுக்கள் பலவும் நீங்கி நின்று களிநடம் புரிய வல்லனாயினேன்.

திரும்பிவரும் - கல்லாமை

நில்லாது சீவன்நிலையன் றெனவெண்ணி

வல்லார் அறத்தும் தவத்துளும் ஆயினார்

கல்லா மனித்தர் கயவர் உலகினில்

பொல்லா வினைத்துயர் போகஞ்செய் வாரே. 5

திருமந்திரம் – கல்லாமை

கற்று வல்லார், இப்பிறப்பின் நிலையாமையை அறிந்து, ‘இல்லறம், துறவறம்’ என்னும் இருவகை அறத்துள் தமக்கு இயைந்த தொன்றில் நிற்பர். இனிக் கல்லா மனிதர், கீழ்மக்கள் ஆதலின் தீவினையால் விளைகின்ற துன்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பர்.

திருமந்திரம் – கல்ஸாமை

விண்ணினின் உள்ளே விளைந்த விளங்கனி

கண்ணினின் உள்ளே கலந்தங் கிருந்தது

மண்ணினின் உள்ளே மதித்து மதித்துநின்

ஹண்ணி எழுதி இளைத்துவிட் டாரே. 6

திரும்பத்திரும்ப – கல்லாமை

நன்கு கனிந்து இனிதாகிய விளாம்பழம், வானளாவ உயர்ந்த கிளையிலே உள்ளது. அதனைக் கண் உடையவர் கண்டு தக்க வாற்றாற் பெற்று உண்டு களிக்கின்றனர். கண் இல்லாதவர் அதனைச் சொல்லளவால் அறிந்து நிலத்திலே கிடப்பதாக நினைத்து, உதிர்ந்து கிடக்கின்ற கருக்காய், வெதும்பிக் காய்ந்த பிஞ்சு முதலியவைகளைக் கையால் தடவி எடுத்து, ‘இத்துணைய’ என்று எண்ணித் தொகையை மனத்துட் பதித்து, உண்டு பார்க்கும்பொழுது இனித்தல் இன்றிக் கைத்தும், புளித்தும் நின்றலைக் கண்டு துன்புற்றொழிகின்றனர்.

திருமந்திரம் – கல்ஸாமை

கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் காணவொண் ணாது

கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் கைகூடா காட்சி

கணக்கறிந் துண்மையைக் கண்டண்ட நிற்கும்

கணக்கறிந் தார்கல்வி கற்றறிந் தாரே. 7

திருமந்திரம் – கல்லாமை

நூல்களைக் கற்றறிந்தவரே அந்நூலறிவால் மெய்ப் பொருளின்
இயல்பை உணர்ந்து, பரவெளியில் கலந்து நிற்கும் முறையையும்
உணர்கின்றனர். ஆதலின், நூல்களைக் கற்றறியா தவர்க்கு அவை
கூடாவாம்.

திரும்பிவருதல் - கல்வாமை

கல்வாத மூடரைக் காணவும் ஆகாது

கல்வாத மூடர்சொல் கேட்கக் கடன் அன்று

கல்வாத மூடர்க்குக் கல்வாதார் நல்லராம்

கல்வாத மூடர் கருத்தறி யாரே. 8

திரும்பிவர்திரும்ப - கல்லாமை

கல்வி இல்லாதவர் மூடரே ஆதலால், அவர் யாதோர் உறுதியினைபும் அறியார். அதனால் அவரைக் காணுதலும், அவர் சொல்லைக் கேட்டலும் தகுதியாவன அல்ல. அவர்க்கும், அவர் போலும் கல்லாத மூடரே தக்கவராய்த் தோன்றுதலன்றிக் கற்ற அறிவினர் தக்கவராய்த் தோன்றார்.

திருமந்திரம் – கல்லாமை

கற்றுஞ் சிவஞானம் இல்லாக் கலதிகள்

சுற்றமும் வீடார் துரிசறார் மூடர்கள்

மற்றும் பலதிசை காணார் மதியிலோர்

கற்றன்பில் நிற்போர் கணக்கறிந் தார்களே. 9

திருமந்திரம் – கல்லாமை

சிவநூல்களைக் கற்றும், அவற்றை மனம் பற்றி ஒழுகாதவர், அடுத்தாரைக்
கெடுக்கும் முகடிகளாவர். அவர் தாமேயும் புறப்பற்றும், அகப்பற்றும் விட
அறியார்; அவ்விருவகைப் பற்றும் விட்ட அறிவர் பலர் பலவிடங்களில்
இருத்தலைக் கண்டும் அவற்றை விட அறியார். அதனால் அவர் கற்றும்
கல்லாத மூடரேயாவர். ஆதலின், கற்றவண்ணம் ஒழுகுபவரே
கற்றறிவுடையோராவர்.

திரும்பத்திரும்ப – கல்லாமை

ஆதிப் பிரான்அம ரர்க்கும் பரஞ்சுடர்

சோதி அடியார் தொடரும் பெருந்தெய்வம்

ஓதி உணரவல் லோம்என்பர் உள்நின்ற

சோதி நடத்துந் தொடர்வறி யாரே. 10

திருமந்திரம் – கல்லாமை

உயிர்க்கு உயிராய் அவற்றது அறிவினுள் நிற்கும் பேரறிவாகிய
முதற்பொருள், பெத்தம், முத்தி இருநிலையினும் அவ்வாறு நின்று
நடத்தும் அருள் தொடர்பினை அநுபவத்தால் அறிய மாட்டாதார்,
'யாம் முதல்வனது இயல்பு அனைத்தையும் கல்வி கேள்விகளானே
முற்ற உணரவல்லோம்' என்று கூறுவர்.

காரைக்காலம்மையார்

காரைக்கால் அம்மையார் மூன்று பெண்
நாயன்மார்களில் ஒருவரும், முத்தவருமாவார்.
கயிலை மலையின் மீது கைகளால் நடந்து
சென்றவரைச் சிவபெருமான் அம்மையே என்று
அழைத்ததாலும், காரைக்கால் மாநகரில் பிறந்தவர்
என்பதாலும் காரைக்கால் அம்மையார் என்று
வழங்கப் பெறுகிறார்.

காரைக்காலம்மையார்

பரமதத்தன் என்பவரை மணந்து இல்லற வாழ்வில்
ஈடுபட்டிருந்தவர், ஒரு நாள் கணவன்
கொடுத்தனுப்பிய இரு மாம்பழங்களில் ஒன்றினைச்
சிவனடியாருக்குப் படைத்துவிட்டு, அந்த
மாம்பழத்தினைக் கணவன் கேட்க, இறைவனிடம்
வேண்டி மாம்பழத்தினைப் பெற்ற நிகழ்விலிருந்து
இறைவனைச் சரணடைந்தார்.

காரைக்காலம்மையார்

இவர் இசைத்தமிழால் இறைவனைப் பற்றி முதன்முதலாகப் பாடியவராகவும், தமிழுக்கு அந்தாதி எனும் இலக்கண முறையை அறிமுகம் செய்தவராகவும் அறியப்பெறுகிறார். அற்புதத் திருவந்தாதி, திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், திரு இரட்டை மணிமாலை போன்ற நூல்களைத் தந்து சைவத்தமிழுக்குப் பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளார்.[3] இவருடைய பதிக முறைகளைப் பின்பற்றியே பிற்காலத்தில் தேவாரப் பதிகங்கள் இயற்றப்பட்டன.

காரைக்காலம்மையார்

இவருக்கெனக் காரைக்கால் சிவன்
கோவிலில் தனி சந்நிதி
அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அக்கோவில்
காரைக்கால் அம்மையார் கோவில் என்று
மக்களால் அழைக்கப்பெறுகிறது.

காரைக்காலம்மையார்

காரைக்கால் அம்மையார் பதினாராம் திருமுறையுள்
இரண்டாவதாக இடம்பெற்றுள்ள பனுவல்களைப் பாடியுள்ளார்.
பதினாராம் திருமுறையுள் நான்கு பனுவல்கள் உள்ளன.

திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் 1 – 11 படல்கள் (10
பாடல்கள் + 1 திருக்கடைக்காப்பு பாடல்)

திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் 2 – 11 படல்கள் (10
பாடல்கள் + 1 திருக்கடைக்காப்பு பாடல்)

திருவிரட்டை மணிமாலை – 20 பாடல்கள்

காரைக்காலம்மையார்

அற்புதத் திருவந்தாதி – 101 பாடல்கள்

தேவார காலத்திற்கு முன்பே இசைத்தமிழால்
சிவபெருமானைப் பாடியவர் என்பதால் இசைத்தமிழின்
அன்னை என்று அறியப்படுகிறார். இவருடைய பதிக
முறையைப் பின்பற்றியே தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்
பாடப்பட்டன.

திருஇரட்டைமணிமாலை

கிளர்ந்துந்து வெந்துயர் வந்தடும் போதஞ்சி நெஞ்சமென்பாய்த்

தளர்ந்திங் கிருத்தல் தவிர்திகண் டாய்தள ராதுவந்தி

வளர்ந்துந்து கங்கையும்த வானத் திடைவளர் கோட்டுவெள்ளை

இளந்திங் களும்எருக் கும்இருக் குஞ்சென்னி ஈசனுக்கே 1

திருஇரட்டைமணிமாலை

‘நெஞ்சமே ஈசனுக்கே வந்தி; வெந்துயர் வந்து அடும்போது அஞ்சி, என்பாய் இங்குத் தளர்ந்திருத்தலைத் தவிர்தி’ என இயைத்துக் கொள்க. வெந்துயர் கிளர்ந்து, வந்து அடும் போது - கொடிய துன்பம் மிகுந்து வந்து வருத்தும்போது, என்பாய்த் தளர்ந்திருத்தல் - உடம்பு எலும்பாய் இளைத்துப் போகும்படி மெலிந்திருத்தல். வளர்ந்து உந்து காங்கை - பெருகி மோதுகின்ற காங்கை. கோட்டுத் திங்கள் - வளைவையுடைய சந்திரன். ‘ஈசனுக்கு’ என்பதை, ‘ஈசனை’ எனத் திரிக்க. தளராது வந்தி - மனம் சலியாது வணங்கு. ‘சிவனை மனம் சலியாது வணங்குவாரைத் துயர்வந்து அணுகாது’ என்றதாம்.

திருஇரட்டைமணிமாலை

ஈசன் அவனல்லாது இல்லை எனநினைந்து

கூசி மனத்தகத்துக் கொண்டிருந்து - பேசி

மறவாது வாழ்வாரை மண்ணுலகத் தென்றும்

பிறவாமைக் காக்கும் பிரான். 2

திருஇரட்டைமணிமாலை

உயிர்களாகிய அறிவுடைப் பொருள்களை அடிமைகளாகவும், ஏனை அறிவிலாப் பொருள்களை உடைமைகளாகவும் உடையவன். எனவே, ‘முழுமுதல் தலைவன்’ என்பதாயிற்று ‘அவன்’ என்பது, முன்னைப் பாட்டிற் போந்த அந்த ஈசனைச் சுட்டிற்று. நினைதல். இங்குத் துணிதலைக் குறித்தது. கூசுதல் - தம்மையும் ஏனையோரையும் தலைவர்களாக எண்ண நாணுதல். ‘அவனையே மனத்தகத்துக் கொண்டிருந்து’ என்க. ‘சிவனைப் பொது நீக்கியுணர்ந்து, மறவாது நினைவாரை அவன் பிறவாமற் காப்பான்’ என்றவாறு.

திருஇரட்டைமணிமாலை

பிரானென்று தன்னைப்பன் னாள்பர வித்தொழு வார்இடர்கண்

டிரான்என நிற்கின்ற ஈசன்கண் டர்இன வண்டுகிண்டிப்

பொராநின்ற கொன்றைப் பொதும்பர்க் கிடந்துபொம் மென்துறைவாய்

அராநின் றிரைக்குஞ் சடைச்செம்பொன் நீள்முடி அந்தணனே. 3

திருஇரட்டைமணிமாலை

அந்தணன், தன்னைப் 'பிரான்' என்றது சொல்லுவாரது குறிப்பால், 'முழுமுதல் தலைவன்' என்னும் 'தொழுவாரவர் துயராயின தீர்த்தல் உன் தொழிலே' என நம்பியாருரரும் அருளிச் செய்தார். கிண்டுதல் - கிளறுதல். பொருதல் - போர் செய்தல். பொதும்பர் - சோலை. பூக்களால் நிரம்பியிருத்தல் பற்றித் திரு முடியை, 'சோலை' என்றார். பொம்மெனல், ஒலிக்குறிப்பு. 'துறை' எனவே, 'காங்கை' என்பது தானே பெறப்பட்டது. 'சடையாகிய செம் பொன் முடி' என்க. 'சடை, நிறத்தால் பொன்போல்கின்றது' என்பதாம். 'பிற முடிதனை விரும்பாதவன்' என்பது குறிப்பு.

திருஇரட்டைமணிமாலை

அந்தணனைத் தஞ்சம்என் றாட்பட்டார் ஆழாமே

வந்தணைந்து காத்தளிக்கும் வல்லாளன் - கொந்தணைந்த

பொன்கண்டால் பூணாதே கோள்அரவம் பூண்டானே

என்கண்டாய் நெஞ்சே இனி. 4

திருஇரட்டைமணிமாலை

‘முன்னைப் பாடலிற் கூறிய அவ்வந்தணன் அத்தன்மையன்
ஆதலின், நெஞ்சே, இனியேனும் அவனது பெருமையைச் சொல்லி
அவனைப் புகழ்’ என்பது இப்பாட்டின் திரண்ட பொருள். அறியாது
கழிந்த நாள்கள் போக, அறிந்த பின்னராயினும் தாழாது சிவனைத்
துதித்தல் வேண்டும்’ என்பதாம்.

திருஇரட்டைமணிமாலை

இனிவார் சடையினில் காங்கையென் பாளைஅங் கத்திருந்த
கனிவாய் மலைமங்கை காணில்என் செய்திகையிற் சிலையால்
முனிவார் திரிபுரம் மூன்றும்வெந் தன்றுசெந் தீயின்மூழ்கத்
தனிவார் கணையொன்றி னால்மிகக் கோத்தளம் சங்கரனே. 5

தருகுரட்டைமணிமாலை

உயிர்களின் நன்மைக்காகவன்றிப் பிறிதொன்றையும் செய்யாதவன்நீ' என்பதை
அவன் அறிவான் ஆகலின், 'இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே' என்பது உணர்ந்து
அவனும் முனியப் போவதில்லை; நீயும் நாணுதற்குக் காரணம் இல்லை'
என்பது இப்பாட்டின் உள்ளுறைச் சிறப்பு இதனை வட நூலார் 'நிந்தாத் துதி'
என்றும், அதனைத் தமிழில் பெயர்த்துக் கூறுவார், 'பழிப்பது போலப் புகழ்தல்'*
என்றும் கூறுவர். பின்னும் இவ்வாறு வருவனவற்றை உணர்ந்து கொள்க.

தருகுரட்டைமணியாலை

சங்கரனைத் தாழ்ந்த சடையானை அச்சடைமேற்

பொங்கரவம் வைத்துகந்த புண்ணியனை - அங்கொருநாள்

ஆவாஎன்று ஆழாமைக் காப்பானை எப்பொழுதும்

ஒவாது நெஞ்சே உரை. 6

திருஇரட்டைமணிமாலை

சங்கரன் - இன்பத்தைச் செய்பவன். தாழ்ந்த சடை - நீண்டு தொங்குகின்ற சடை. பொங்கு - சினம் மிகுகின்ற. 'அங்கொருநாள்' என்றது, கூற்றுவன் வரும் நாளினை. ஆ! ஆ!, இரக்கக் குறிப்பு இடைச்சொல். என்று - என்று இரங்கி. 'ஆழாமைக் காப்பான்' என்பது மேலேயும் வந்தது.* ஓவாது - ஓழியாமல். உரை - சொல்லு; துதி. எப்பொழுதும் ஓவாது துதித்தால்தான் காப்பான்' என்பது குறிப்பு. 'அன்று துதித்தல் இயலாது' என்பதாம், 'சாங்காலம் சங்கரா! சங்கரா என வருமோ' என்பது பழமொழி.

தருகுரட்டைமணிமாலை

உரைக்கப் படுவதும் ஒன்றுண்டு கேட்கின்செவ் வான்தொடைமேல்
இரைக்கின்ற பாம்பினை என்றுந் தொடேல்இழிந் தோட்டந்தெங்கும்
திரைக்கின்ற காங்கையுந் தேன்நின்ற கொன்றையுஞ் செஞ்சடைமேல்
விரைக்கின்ற வன்னியுஞ் சென்னித் தலைவைத்த வேதியனே. 7

திருஇரட்டைமணிமாலை

உம்மை, சிறப்பு. செவ்வான் தொடை - செவ்விய உயர்ந்த மலர்மாலை; கொன்றை மாலை.
இரைக்கின்ற - சீறிக்கொண்டிருக்கின்ற. தொடேல் - தொடாதே. என்றது, அது, 'பிறைச் சந்திரன்
வளரும்' என்று பசியோடு காத்திருக்கின்றது; அதனால் சினம் மிகுந்து கடித்துவிடலாம் - என்றபடி.
இதனால், 'தம்முட் பகையுடையவனவாகிய பாம்பையும், மதியையும் ஓரிடத்தில் சேர்த்து
வைத்திருக்கின்றா யல்லையோ' எனக் குறிப்பாற் புகழ்ந்தவாறு. இழிந்து ஓட்டத்து - கீழே வீழ்ந்து
ஓடும்பொழுது. திரைக்கின்ற - அலை வீசுகின்ற. விரைக்கின்ற - 'வாசனை வீசுகின்ற கொன்றை'
என இயைக்க. வன்னி - வன்னியிலை. தலை, ஏழாம் வேற்றுமையுருபு. வேதியன் - வேதம்
ஓதுபவன். 'சிவன் சாம வேதத்தை ஓதுபவன்' என்பர். ஓதுதல் பிறர் அறியவாம்.

திருஇரட்டைமணிமாலை

வேதியனை வேதப் பொருளானை வேதத்துக்

காதியனை ஆதிரைநன் னாளானைச் - சோதிப்பான்

வல்லேன மாய்ப்புக்கு மாலவனும் மாட்டாது

கில்லேன மாஎன்றான் கீழ். 8

திருஇரட்டைமணிமாலை

வேதத்தை ஓதுபவனும், வேதத்திற்குப் பொருளாய் உள்ளவனும், வேதத்தைச் செய்தவனும் ஆகிய ஆதிரை நன்னாளானை' என்க. 'சோதித்தற்கு மாலவனும் வல் ஏனமாய்க் கீழ்ப் புக்கு, மாட்டா- கில்லேன் அமா - என்றான்' என வினை முடிக்க. சோதித்தல்- அளந்தறிதல். ஏனம் - பன்றி. கில்லேன் - மாட்டேன். 'அம்மா' என்னும் வியப்பிடைச்சொல் இடைக்குறைந்து நின்றது. 'மாலவனும்- கில்லேன் - என்றான்' என்றதனால், 'ஏனையோர் மாட்டாமை சொல்ல வேண்டுவதோ' என்பது கருத்து.

திருஇரட்டைமணிமாலை

கீழா யினதுன்ப வெள்ளக் கடல்தள்ளி உள்ளுறப்போய்

வீழா திருந்தின்பம் வேண்டுமென் பீர்விர வார்புரங்கள்

பாழா யிடக்கண்ட கண்டன் எண்தோளன்பைப் பொற்கழலே

தாழா திறைஞ்சிப் பணிந்துபன்னாளுந் தலைநின்மினே. 9

திருஇரட்டைமணிமாலை

‘இழிந்த துன்பமாகிய பெரிய கடலிலே தள்ளப்பட்டு, அதன் உள்ளே அமுந்தாமல் வேறிருந்து நுகர்கின்ற இன்பம் வேண்டும்’ என்று விரும்புகின்றவர்களே - என்று எடுத்து, ‘தலைநின்மின்’ என முடிக்க. நின்றால், ‘அத்தகைய இன்பம் கிடைக்கும்’ என்பது குறிப்பெச்சம். தள்ளுதலுக்கு ‘வினையால்’ என்னும் வினைமுதல் வருவிக்க. ‘இருந்து நுகர்கின்ற’ என ஒரு சொல் வருவிக்க. ‘துன்பக் கலப்பு இல்லாத இன்பம்’ என்றபடி. அது வீட்டின்பமேயாம். விரவார் - கலவாதவர்; பகைவர். ‘கண்ட’ என்றது ‘செய்த’ என்றபடி. கண்டன் - வன்கண்மையுடையவன். ‘வன்கண்மை குற்றத்தின் மேலது’ என்பது கருத்து. தாழாது - தாமதியாமல். இறைஞ்சுதல் - தலை வணங்குதல். பணிதல் - அடியில் வீழ்தல். தலை, இடைச் சொல்லாதலின், ‘தலைநின் மின்’ என்றது ஒருசொல் நீர்மைத்து. ‘அச்செயலிலே நின்மின்’ என்றதாம்.

திருஇரட்டைமணிமாலை

தலையாய ஐந்தினைபுஞ் சாதித்துத் தாழ்ந்து

தலையா யினவுணர்ந்தோர் காண்பர் - தலையாய

அண்டத்தான் ஆதிரையான் ஆலாலம் உண்டிருண்ட

கண்டத்தான் செம்பொற் கழல். 10

திருஇரட்டைமணிமாலை

தலையாய ஐந்து - மந்திரங்களுள் தலையாய ஐந்தெழுத்து, சாதித்தல் - கடை போகப்
பற்றி முயலுதல். அஃது இங்குக் கணித்தலைக் குறித்தது. தாழ்தல் - வணங்குதல்.
தலையாயின - மேலான நூல்கள் 'அருள் நூலும், ஆரணமும், அல்லாதும், அஞ்சின்-
பொருள் நூல்களே' * ஆதலின் அவற்றை உணர்ந்தோர் திருவைந் தெழுத்தையே
பற்றிச் சாதிப்பர் - என்றபடி. தலையாய அண்டம் - சிவலோகம். 'தலையாயின
உணர்ந்தோர் சாதித்துத் தாழ்ந்து கழல் காண்பர்' என வினை முடிக்க, இதனுள்
சொற்பொருள் பின்வரு நிலையணி வந்தது.